

Περί της εν Χριστώ αναστροφής (Μέρος 1ο)

[/ Πεμπτουσία](#)

Εμείς διά πίστεως βαδίζουμε και όχι δι' είδους, όπως πάντοτε τονίζουμε. Και, παρούσης της πίστεως, φυσικά δεν χρειάζεται κάτι άλλο. Παρ' όλα αυτά δεν καταργείται η δύναμη της γνώσεως και της λογικής η οποία πηγάζει από την ανθρώπινη προσωπικότητα. Τώρα αυτό που υπενθυμίζω είναι για να δώσω βαρύτητα στο θέμα της εν Χριστώ αναστροφής, η οποία εξαρτάται από το δικό μας έλεγχο. Γι' αυτό βλέπετε, πέραν των όσων η Γραφή μάς παραγγέλλει, τα οποία ανήκουν στην μεταφυσική και ενεργούνται διά της πίστεως, μας λέει ο Παύλος να προσέξουμε και το θέμα της αναστροφής. «Ό,τι είναι αληθινό, σεμνό, δίκαιο, καθαρό, αξιαγάπητο, καλόφημο, ό,τι έχει σχέση με την αρετή και είναι άξιο επαίνου, αυτά να έχετε στο μυαλό σας»(Φιλ. 4, 8) και τα τόσα άλλα τα οποία υπάγονται στον κώδικα της αναστροφής της περιεκτικής ηθικής.

Άρα, αναπολόγητος καθίσταται ο άνθρωπος όταν προβάλλει προφάσεις ότι δήθεν τα αγνοεί, διότι δεν τα διδάχθηκε. Έχει δύναμη η φύση μας, από απόψεως της λογικής ικανότητάς της, να επιλέξει και να προτιμήσει· και είναι αυτό που αναφέρει ο Παύλος, όταν κάνει την ανατομία του «κατ' ενέργειαν νόμου της αμαρτίας», ο οποίος αναφέρει κάτι σχετικό που είναι πάρα πολύ βοηθητικό για μας. Είναι το εξής: Φυσικά δεν θα πω απόλυτα το κείμενο αλλά το νόημα. «Εγώ αποφασίζω μόνος μου και επιλέγω την τροπή μου προς το καλό και το προτιμώ και το προγραμματίζω· όταν αποφασίσω να το βάλω σε ενέργεια, τότε βλέπω εντός μου άλλο νόμο «αντίθετο στο νόμο του νου μου» και με πείθει «να κάνω το κακό που δεν θέλω» και «το καλό που θέλω δεν το βρίσκω». Εδώ μας παριστάνει τη δύναμη της επιλο-γής, τη δύναμη της ελευθερίας που έχει ο άνθρωπος, ούτως ώστε να επιλέγει το καλό· και όχι μόνο να το επιλέγει, αλλά και να επιμένει στην κατάκτησή του μαχόμενος με τις αντίθετες δυνάμεις.

Αυτό το τονίζω και πάλι, γιατί η αναστροφή, ιδίως στις σημερινές μέρες, για μας

είναι ένας από τους απαραίτητους παράγοντες, για τον εξής λόγο: Επειδή «εμείς είμαστε η ευωδία του Χριστού που προσφέρεται στον Θεό», όπως λέει ο Παύλος «και για όσους βαδίζουν στη σωτηρία και για όσους βαδίζουν στην απώλεια. Για τους τελευταίους είναι μυρωδιά που προέρχεται από το θάνατο και δίνει το θάνατο· για τους άλλους είναι άρωμα που προέρχεται από τη ζωή και δίνει ζωή»(Β΄ Κορ. 2, 15-16). Αυτό σήμερα ισχύει περισσότερο από κάθε άλλη φορά, επειδή βλέπετε η αλήθεια, η πραγματικότητα έχει πολύ αμαυρωθεί και η πλάνη έχει επικρατήσει. Εμείς, οι αριθμη-τικά ελάχιστοι πιστοί, είμαστε υποχρεωμένοι να σηκώνουμε τον σταυρό της υπόλοιπης ανθρωπότητας. Διότι δεν είναι δυνατόν να επανέλθει ο Θεός Λόγος και να επαναλάβει το δράμα της κενώσεώς Του.

Αυτό άπαξ έγινε. Συνεχίζεται μέσω των μελών της Εκκλησίας που είμαστε εμείς. Οι σημερινοί άνθρωποι, που στην πλειο-ψηφία δυστυχώς πλανούνται, πρέπει κάτι να δουν. Και ιδίως σήμερα που πλήθυναν τα λόγια, ο κόσμος τα έχει όλα αηδιάσει και ζητάει αποδείξεις. Άρα πάντοτε είναι επωφελής η ηθική προσεκτική ζωή από μέρους μας. Τώρα όμως επιβάλλεται περισσότερο, γιατί με τον τρόπο αυτό εκπληρώνουμε την αποστολή μας. «Πορευθέντες, λέει ο Ιησούς μας, μαθητεύσατε πάντα τα έθνη». Πού θα πορευθούμε σήμερα να πάμε να βρούμε τα έθνη και να τα διδάξουμε με τη γλώσσα; Τώρα και με τη γλώσσα ακούουν και με τα τηλεοπτικά μέσα πληροφορούνται και με τις τηλεοράσεις βλέπουν, αλλά δεν φτάνει αυτό. Εκείνο που χρειάζεται να γίνει είναι να δουν σήμερα οι άνθρωποι εφαρμοσμένο πρακτικά το ευαγγέλιο. Δεν θα το δουν πουθενά, παρά μόνο στους πιστούς χριστιανούς. Αληθινοί πιστοί στην πραγματικότητα σήμερα είναι ιδιαίτερα οι μοναχοί. Διότι, σαν κατ' εξαίρεσιν επιλεγμένοι σ' αυτόν ακριβώς τον σκοπό, στο να ακολουθήσουν τον Ιησού μας, είναι η μόνη μερίδα που της παρέχονται οι προϋποθέσεις στο να πετύχει περισσότερο την εφαρμογή του ευαγγελίου.

Γι' αυτό σήμερα, όπως και άλλοτε σας έχω ενθυμήσει, είναι αυτό αναγκαίο, με την καλή αναστρο-φή την οποία είμαστε υποχρεωμένοι να κρατούμε και μάλιστα χωρίς ιδιαίτερο κόπο, διότι ακριβώς το θέμα της συμπεριφοράς είναι καθήκον. Όταν τηρούμε αυτό το καθήκον, ταυτόχρονα επιτελούμε και ένα τεράστιο έργο αποστολής, διότι δίνουμε αφορμές σ' εκείνους που ζητούν να γνωρίσουν, ότι πράγματι ο Ιησούς Χριστός και παλαιά και τώρα, και χθες, και σήμερα, και αύριο, είναι ο ίδιος. Απόδειξη ότι και σήμερα ακόμη, στη σύγχυση αυτής της αρνήσεως, έχει πιστούς οπαδούς και άρα το ευαγγέλιο δεν είναι μυθοπλασία, ούτε ανθρώ-πινο κατασκεύασμα, ούτε σύστημα κοινωνικό, αλλά είναι η αιώνια αποκάλυψη του Θεού που πάντοτε ευρίσκεται εφαρμοσμένη.

Το θέμα της αναστροφής μπορεί και μόνο η λογική να το παραστήσει, να το επιλέξει, να το προβάλλει και να το τελειώσει. Εμείς όμως ποτέ δεν μένουμε μόνοι με την προαίρεση και τη λογική. Μαζί μας είναι η θεία Χάρης που τόσες φορές

έχουμε γευθεί. Σ' αυτό επιμένω, διότι παρακολουθώ καμιά φορά να προκαλείται κάποιος πνευματικός νυσταγμός. Αυτός ο νυσταγμός είναι κατακριτέος και δεν επιτρέπεται, επειδή με την καλή μας αναστροφή μπορούμε να προβάλουμε το ευαγγέλιο και να ωφελήσουμε τον πλησίον μας. Με την ράθυμη όμως ζωή μας, παραβιάζεται η καλή αναστροφή και μπορούμε να βλάψουμε. Παρ' όλο που δεν υπάρχει θέμα τέτοιο κατά τη λογική, εν τούτοις, οι ασθενείς το βρίσκουν ως πρόφαση.

[Συνεχίζεται]